

תת"ע 11207/03/16 - מדינת ישראל נגד יוסוף זדה איתי אולוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11207-03-16 מדינת ישראל נ' יוסוף זדה איתי אולוי
תיק חיצוני:

בפני מאשימה	כבוד השופט דן סעדון
נגד נאשמים	מדינת ישראל ע"י עו"ד ליאור קליין
	יוסוף זדה איתי אולוי ע"י עו"ד דוד גולן

החלטה

לפני בקשת ההגנה לבטל את כתב האישום שהוגש בתיק זה מחמת התיישנות.

1. הנאשם עומד לדין על עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר בדרך עירונית. על פי האמור בכתב האישום, נהג הנאשם ביום 15.1.16 בשד' העצמאות בבת ים במהירות העולה על המותר. האישום מבוסס על מדידה באמצעות מערכת א'3.

2. ביום 20.4.16 התקיים דיון ראשון בתיק, בהיעדר הנאשם או מי מטעמו. התובעת ציינה לפרוטוקול כי ההזמנה לנאשם חזרה בציון "לא נדרש" והדיון נדחה ליום 4.7.16 ולבקשת הסנגור נדחה הדיון פעם נוספת ל- 19.9.16. ביום 19.9.16 העלה הסנגור טענת התיישנות. התביעה ביקשה שהות לבחון את הטענה וביום 30.11.16 התקיים דיון מפורט יותר בטענת התיישנות. התביעה הציגה אישור מסירה הנושא תאריך 22.2.16 שחזר בציון "לא נדרש" ועל בסיס זה היא טוענת כי לא חלה התיישנות. הסנגור טוען כי לא "נשלח" לנאשם זימון תוך 4 חודשים כמתחייב מחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק").

דיון והכרעה

3. לעבירות תעבורה שהחשד לביצוען מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה נקבע הסדר התיישנות ספציפי בסעיף 225א לחוק. על פי הסדר זה, תעמוד לנאשם טענת התיישנות מקום בו לא נשלחה אליו תוך 4 חודשים מביצוע העבירה ההזמנה לדין או הודעת תשלום הקנס. מכיוון שעל ענייננו חולשת גם הוראת סעיף 239א (ב) לחוק העונשין יש להזכיר גם את הוראת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי לפיה בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק רואים את ההודעה על ביצוע העבירה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו

חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעות מלקבל. לכאורה, יוצא מכך כי כל שנדרש לצורך הדיפת טענת ההתיישנות הוא הצגת ראיה כי דבר הדואר "נשלח" לנאשם.

4. לכאורה התביעה עומדת בנטל להציג ראיה כי דבר הדואר "נשלח" שכן הוצג אישור מסירה שחזר בציון "לא נדרש" ואין זה מתקבל על הדעת כי אישור מסירה יחזור בציון זה אם לא נשלח מלכתחילה. עם זאת, חשוב לזכור כי הרציונל ביסוד מוסד ההתיישנות בענייננו הוא הצורך להביא את דבר הידיעה על ביצוע העבירה לידי הנאשם על מנת שיוכל לשמור או לאסוף ראיות להגנתו כל עוד האירוע "טרי". התאמת תוכן סעיף 225א לחוק ותקנה 44א לתקנות לרציונל ההתיישנות מחייבת לקרוא את החוק כך שאין די בהוכחה על משלוח דבר הדואר בעלמא. לכל הפחות יש להראות כי דבר הדואר שנשלח מולא כראוי, מוען כראוי ונעשה ניסיון ראוי להמציאו לנאשם על מנת לתת לו הזדמנות הוגנת לדעת על העבירה המיוחסת לו. אישור מסירת דבר דואר שלא ניתן לדעת ממנו אם נעשה ניסיון ראוי להמציאו לנאשם ולהודיע לו על דבר העבירה המיוחסת לו על מנת שיוכל לשמור מסמכים וראיות העשויים לסייע לו להתגונן חותר תחת רציונל ההתיישנות. על הפרטים המהותיים שעל דבר דואר הממוען לנאשם להכיל על מנת לצאת ידי חובה, אם כי בהקשר אחר, עמד בית המשפט המחוזי בת"א באומרו: **"אינני בטוח שההזמנה שנשלחה למערער אכן נמסרה לו מקום ועל אישור המסירה של הדואר הרשום כ"לא נדרש" אין את פרטיו של הדוור, כפי שצריך להיות, הגם שיש חותמת של דואר ישראל כי הדבר נשלח. כאשר עסקינן בהוראת דין היוצרת חזקה כה מרחיקת לכת, צריך שהמסמך, הדואר הרשום, יהיה ממולא כהלכה כדי שיהיה ברור שהדואר הרשום אכן נשלח, ויתרה מכך הפתק הנדרש והמזמין את המערער לקחת את הדואר אכן יגיע אליו.**" (עפ"ת (ת"א) 47331-02-16 אהד דרייפוס נ' מדינת ישראל (10.3.16)).

5. קבלת עמדה זו ויישומה לענייננו מכתוב דרישות סף מסוימות על מנת שניתן יהיה לקבוע כי ההזמנה לדין אכן "נשלחה" לנאשם. בכלל זה ובענייננו נדרש כי אישור המסירה יכלול פירוט מהותי על המוסר, מועד המסירה, הניסיון שבוצע, אם בכלל, לבצע את המסירה ועוד. רק הכללת פירוט כזה עשוי להצדיק עמדה נורמטיבית הרואה בנאשם כמי שקיבל הזדמנות הוגנת לדעת על ביצוע העבירה ולאסוף ראיות להגנתו אך בחר במודע לא לדרוש את דבר הדואר ומשכך אין לו להלין אלא על עצמו. לגישה דומה ראו גם החלטת כב' השופטת יהב בתת"ע 8510-03-16 מדינת ישראל נ' גורמושוב.

9. מעיון באישור המסירה הנדון במקרה זה עולה כאמור כי הגם שקיימת חותמת דואר, לא ניתן לדעת את שם הדוור, את המועד בו נעשה ניסיון לבצע מסירה לנאשם, מה הייתה דרך המסירה (הזמנת הנאשם לסור לסעיף הדואר או שמא הבאת דבר הדואר אליו ללא מענה). בהיעדר פירוט זה, לא ניתן לקבוע כי הנאשם קיבל הזדמנות הוגנת לדעת על ביצוע העבירה אך התעלם ממנה במודע. בהיעדר אינדיקציה לידיעת הנאשם אודות כתב האישום בעניינו או לכל הפחות בנוגע לכך שניתנה לו הזדמנות הוגנת לדעת על כתב האישום חל רציונל ההתיישנות במלואו. בנסיבות אלה מצאתי לבטל את כתב האישום מחמת התיישנות.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.